

סיפורו של מיבצע יחיד מיוחד במינו

היתה זו רוח ההרפתקנות של הצעיר הישראלי שהביאה אותו להשתתף במיבצע. פילוסוף בן 25 הוא תושב העיירה יהוד שבדרך לגמל התעופה לוד. אביו מניח במקום סניף של אחד הבנקים. ואילו דוד עצמו לא יצא מעולם את גבולות הארץ עד לפני שנתיים.

הוא שירת בצה"ל בחיל-הקשר ובמשך תקופה מסויימת אף שירת בחיל זה כרב-סמל. כשהשתחרר, בתום מלחמת ששת הימים, החליט לשנות את אורח חייו ול-צאת מתחומה של יהוד. "החלטתי לעשות חיים, לראות את העולם ורק אחר-כך לחשוב על העתיד", אומר דוד.

הוא התחיל לראות את העולם דרך מיד-בר סיני. הוא שמע שחברת נתיבי נפט מחפשת קשר למיפעל הנפט שלה באבירודוס. באוני דוד צילצה ההצעה כהזדמנות להרווח כסף. הוא קיבל את המישרה וירד ל-סיני. שם, על חוף מפרץ סואץ, בילה את שעות הפנאי שלו בספורט הצלילה. שם גם החל להתעניין בדיג ובצילום תת-מימי.

"התחלתי לצלול", מספר דוד פילוסוף, ונעשיתי משוגע לדבר. עברתי קורס צלילה עד לעומק של 30 רגל מטעם חברת נתיבי נפט. רציתי להתקדם בעסק הזה. כשראיתי שבארץ אי אפשר ללמוד הרבה

עיצובן של פעולות ההצדה בפרו, כשנותים מכל העולם נחלצו לסייע למאות אלפי הנפגעים ברעש הגדול שפקד מדינה זו, כשאלפי מתים היו עדיין מוטלים מתחת להריסות כפריהם וכשרבות נותרו ללא קורת-גג לראשם, ססה רעיונו של נשיא ארצות-הברית, פאט ניכסון, לפרו כדי לסמל את עמידתה של ארצות-הברית לצידה של המדינה הנפגעת בשעת אסון זה.

בשדה-תעופה מאולתר, שנבנה מיד אחרי הרעש באזור האסון, הוצגו בפני אשת הנשיא כל צוותי ההצלה הבינלאומיים שהתגייסו לעזרה. פאט עברה ממשלחת למשלחת ולחצה את ידיהם של ראשי המשיחות. כאשר הגיעה אל המשלחת האמרי-

הישראלי במשלחת ההצלה בפרו

על זה, החלטתי להשתלב בארצות-הברית. כך הגעתי ללמוד צילום תת-מימי בבית-הספר הטוב ביותר בעולם בתחום הזה, בסנטה ברברה."

את לימודיו שם מימן דוד בעבודה כגיר-צב בחברת סרטים. ומה עשה בזמנו הפנוי? "לא היה לו זמן פנוי, מעידים עליו חביו. "זה נשמע כהגומה, אבל האמת היא שיפהפיות הוליווד היו מתות עליו. לא היה לו אפילו ערב אחד חופשי."

מלפון למאפיה

מן קצר לפני שיצא לפרו כמעט והסתכר דוד בעסק לא נעים. היה זה כשצעיר מקומי מתח אותו ונתן לו מיספר טלפון של אחת החתיכות בסנטה ברברה. דוד, שחשב לתומו כי המיספר יגרום בעקבותיו הרפתקה לילית נוספת, צילצל למיספר שניתן לו והציג את עצמו כישיראלי המעוניין להכיר את בעלת הקו. זו שהיתה צריכה להיות חתיכה לא גילתה התלהבות גדולה לשיחה. מי נתן לך את מיספר הטלפון שלי? צרחה דרך השטופרת. "פק אוף", היתה תשובתו של דוד. הקול הבא שנשמע מעבר לקו היה קולו של גבר. זה הסביר לדוד שאם לא יגלה מיד ממי קיבל את מיספר הטלפון יהיה לו עניין עם המאפיה.

הסתבר כי אותה נערה לא היתה אלא סוחרת-סמים ידועה, הקשורה למאפיה. היא וידידה היו משוכנעים כי יש כאן עניין של הלשנה. כתוצאה מתקרית זו נאלץ דוד להעתיק את מקום מגוריו לצידה השני של העיר.

אולי היתה זו יד הגורל, אבל מקרה זה הוא שהביא את דוד לפרו. "אותה תקופה", הוא מספר, "ישבתי בבית ופחתי לצאת החוצה. לא היתה לי גם עבודה. בא לי לשמוע מה קורה בארץ. פתחתי את הרדיו בתחנה המסדרת 24 שעות רצופות חדשות בלבד. פתאום שמעתי שם שמחששים צנחנים בעלי נסיון צניחה מגובה רב כדי לעצור את הנפצי הרעש בפרו. התיעצתי עם חברי מה לעשות והחלטתי להתנדב למבצע."

תוך שעה מאו התקשר טלפונית עם הרגון שחיפש צנחנים, הזמינו אותו לר-איון. מספר דוד פילוסוף: "כשהגעתי לר-איון — נבהלתי. היו שם כמה מאות איש, כולם חיות המארינט לשעבר ובעלי נסיון קרבי עשיר, בוייסנאם כמובן. לי למעשה היו רשמיות רק ארבע צניחות, אבל בלית ברירה אמרתי להם שצנחתי כבר 25 פעמים. המראיינים, ששמעו שאני ישראלי ועוד בעל 25 צניחות, היו משוכנעים שעומד לפנים פיטר רציני. עזרה לי גם העובדה שאני מדבר ספרדית. כך התקבלתי למשלחת, אבל לא היה ברור עוד אם אני יוצא."

המשלחת אורגנה על-ידי האי.אס.ד.קיי., אירגון סיוע של רופאי ארצות-הברית וגם ממומן על-ידי ממשלת ארצות-הברית.

התעופה של לוס אנג'לס, לפני המשלחת המריאה לפרו. רק הדגל על שרונה של דוד פילוסוף בולט — דבר שיצר את הרושם המוטעה, אצל קוראים רבים, כי כל המשלחת היא ישראלית.

כך נראתה משלחת הצנחנים המתנדבים האמריקאית התמונה צולמה בנמל קאית שיצאה לסייע לנפגעי הרעש בפרו.

דגל אחד במשלחת

קאית היא לחצה את ידו של צעיר גבה קומה, שחרחר ובעל תיסרוקת חיפושית. תוך כדי לחיצת היד קלטה עינה של פאט את הדגל שהתנוסס על שרוול האוברול של הצעיר. היה זה מראה מוזר. כי על בגדו של האיש שהיה צריך לייצג בפניה את המשלחת האמריקאית התנוסס דגל ישראלי גדול.

הוסבר לפאט כי האיש אינו אלא סטודנט ישראלי, שהצטרף למשלחת האמריקאית. "ככה זה", אמרה פאט, "הבחורים האמריקאים מתביישים בלאומיותם כנראה, ואילו אתם הישראליים מתגאים בעובדת היותכם ישראלים בכל הזדמנות."

לא היתה זו ההכרה הבינלאומית היחידה שקיבלה ישראל בזכות השתתפותה במבצע הסיוע לנפגעי הרעש בפרו, למרות ששום משלחת ישראלית רשמית לא השתתפה במבצע זה. בזכותו של אותו סתו-דנט ישראלי, דוד פילוסוף, שדאג לציין את לאומיותו בהפגנותיו, זכתה ישראל אפילו במכתב תודה חם שנכתב בידי נשיא פרו ונמסר לצעיר שהזדהה כדוד פילוסוף.

קורס צלילה כסיני

יהו דוד פילוסוף? כיצד הגיע לפרו?

כך זה נראה

ממראות הרעש בפרו. בתים הרוסים באחת הערים שנפגעו ברעש, קברו תחתיהם את כל יושביהם. אחת מפעולות המשלחת הרפואית האמריקאית, שנשלחה בדחיפות למקום, היתה למנוע התפשטות של מגיפות.